C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 4r-1208/25 Judecătoria Orhei, sediul Central
(4-25066733-03-4r-04032026) Judecător Eugeniu Ciubotaru

D E C I Z I E

18 iunie 2026 mun. Bălți

Colegiul Penal al Curții de Apel Nord

Având în componența sa:
Președintele completului, judecătorul Ion Talpa
Judecătorii Viorica Severin, Cristina Prisacari

examinând, în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul comun al avocatului Ion Goncear și contravenientului Serghei Popescu declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Central din 27 ianuarie 2026, prin care *s-a admis contestația* petiționarei ***** împotriva deciziei agentului constatator nr. MAI06 671712 din 09 septembrie 2024 și *s-a respins cererea de revizuire* formulată de adjunctul interimar al procurorului-șef al Procuraturii Orhei, Vasile Ciubotaru, ambele vizând aceeași decizie contravențională în privința lui Serghei Popescu.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul-raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

La 02 mai 2025, în Judecătoria Orhei, sediul Central, a parvenit spre examinare contestația depusă de petiționara *****, reprezentant legal al victimei *****, împotriva deciziei agentului constatator nr. MAI06 671712 din 09 septembrie 2024, prin care Serghei Popescu a fost sancționat în temeiul art. 354 alin. (1) și 357 alin. (1) din Codul contravențional.

Ulterior, la 10 iunie 2025, în Judecătoria Orhei, sediul Central a parvenit spre examinare cererea de revizuire depusă de adjunctul interimar al procurorului-șef al Procuraturii Orhei împotriva deciziei agentului constatator al Inspectoratului de Poliție Orhei nr. MAI06 din 671712 din 09 septembrie 2024, prin care Serghei Popescu a fost sancționat în temeiul art. 354 alin. (1) și 357 alin. (1) din Codul contravențional.

Prin încheierea protocolară din 24 octombrie 2025, în urma propunerii parvenite de la un alt complet din cadrul instanței, s-a dispus conexarea cauzelor, anume contestația depusă de petiționara *****, reprezentantul legal al victimei *****, împotriva deciziei agentului constatator nr.MAI06 671712 din 09 septembrie 2024, prin care Serghei Popescu a fost sancționat în temeiul art. 354 alin. (1) și 357 alin. (1) din Codul contravențional și cererea de revizuire depusă de adjunct interimar al procurorului-șef al Procuraturii Orhei împotriva deciziei agentului constatator al Inspectoratului de Poliție Orhei nr. MAI06 671712 din 09 septembrie 2024, prin care Serghei Popescu a fost sancționat în temeiul art. 354 alin. (1) și 357 alin. (1) din Codul contravențional, pentru a fi examinate într-o procedură unică.

În motivarea contestației, *****, în calitate de reprezentant legal al minorului *****, a invocat că fiul său a fost agresat fizic de către Sergiu Popescu, iar organele de drept au constatat fapta doar în procedură contravențională, fără a o implica în calitate de reprezentant legal al minorului și cu încălcarea prevederilor privind reprezentarea victimei minore. A susținut că, investigația a fost incompletă, fiind omise circumstanțe ce indică o posibilă calificare penală a faptei și că s-ar fi creat condiții pentru evitarea răspunderii penale a făptuitorului.

În motivarea cererii de revizuire, procurorul a invocat că, procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06-671712 din 09 septembrie 2024 a fost întocmit cu încălcarea procedurii de examinare a sesizării, fără asigurarea drepturilor reprezentantului legal al victimei minore și fără investigarea completă a circumstanțelor cauzei.

A susținut că, ulterior au fost administrate probe noi, inclusiv declarațiile martorilor ***** și *****, care confirmă existența unor acțiuni de violență ce depășesc sfera contravențională și indică posibila încadrare penală a faptei. La fel, a invocat existența unui viciu fundamental în procedura contravențională, precum și necesitatea redeschiderii cauzei și casării deciziei agentului constatator.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Central din 27 ianuarie 2026, cererea de reluare a examinării cauzei în fond, înaintată de către apărătorul victimei, avocatul Cătălin Istrate la 04 ianuarie 2026, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

S-a admis din alte motive contestația depusă de *****.

S-a declarat nulă decizia agentului constatator din 09 septembrie 2024 cuprinsă în procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 671712 din 09 septembrie 2024, prin care s-a dispus a recunoaște vinovat pe Serghei Popescu de comiterea contravențiilor prevăzute de art. 354 alin. (1) și art. 357 alin. (1) Cod contravențional.

S-a remis după competență Procuraturii raionului Orhei, dosarul contravențional de învinuire a lui Serghei Popescu de săvârșirea contravențiilor prevăzute de art. 354 alin. (1) și art. 357 alin. (1) din Codul contravențional, pentru examinarea acțiunilor acestuia conform prevederilor art. 274 din Codul de procedură penală.

S-a respins ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de adjunctul interimar al procurorului-șef al procuraturii Orhei, Vasile Ciubotaru, împotriva deciziei agentului constatator al Inspectoratului de Poliție Orhei nr. MAI06 671712 din 09 septembrie 2024

de sancționare a lui Serghei Popescu în temeiul art. 354 alin. (1) și art. 357 alin. (1) din Codul contravențional.

Nefiind de acord cu hotărârea nominalizată, avocatul Ion Goncear în comun cu contravenientul Popescu Serghei au declarat recurs, solicitând casarea acesteia în partea admiterii contestației depuse de ***** și a reprezentantului acesteia, cu menținerea ca legală și temeinică a deciziei agentului constatator, precum și menținerea soluției instanței privind cererea de revizuire a Procuraturii Orhei.

Recurentul invocă încălcarea principiului securității raporturilor juridice şi a principiului ne bis in idem, în condițiile în care sancțiunea contravențională a fost executată prin achitarea amenzii, ceea ce a stins raportul juridic contravențional.

Totodată, se susține lipsa motivării hotărârii instanței de fond, precum și caracterul neîntemeiat al dispunerii trimiterii materialelor către procuratură, deși fapta a fost deja calificată și sancționată contravențional.

Potrivit prevederilor art. 471 alin. (1) Cod contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor.*

Conform alin. (2) al art. 471 Cod contravențional, *instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei.*

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă până la data examinării recursului declarat, părțile nu au depus referință.

Verificând argumentele invocate în recurs în raport cu materialele cauzei şi cu prevederile legii în vigoare, Colegiul penal constată că recursul declarat urmează a fi respins ca nefondat, cu menţinerea hotărârii instanţei de fond, reieșind din următoarele considerente.

Conform art. 473 al. 1) pct. 1) lit. c) Cod Contravenţional, *după examinarea recursului, instanţa de recurs adoptă una dintre următoarele decizii:1) respinge recursul şi menţine hotărîrea atacată dacă recursul este: c) nefondat.*

Cu privire la argumentul recurentului referitor la pretinsa încălcare a principiului securității raporturilor juridice și a principiului *ne bis in idem*, Colegiul reține că, acesta este neîntemeiat și nu poate conduce la casarea hotărârii instanței de fond. Recurentul își întemeiază critica pe împrejurarea că, a executat benevol sancțiunea contravențională aplicată prin decizia agentului constatator, susținând că prin achitarea amenzii raportul juridic contravențional a fost definitiv stins, iar remiterea cauzei Procuraturii ar constitui o încălcare a interdicției dublei sancționări. O asemenea interpretare nu poate fi împărtășită.

Principiul consacrat de art. 4 din Protocolul nr. 7 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează că nicio persoană nu poate fi urmărită sau sancționată de două ori pentru aceeași faptă, însă acest principiu trebuie analizat în coroborare cu mecanismele prevăzute de legislația națională pentru înlăturarea unor hotărâri pronunțate cu încălcarea gravă a normelor procedurale.

Curtea Constituțională, prin Hotărârea nr. 19 din 3 noiembrie 2022, a reținut expres că exigențele securității raporturilor juridice nu au caracter absolut și că redeschiderea sau înlăturarea unei hotărâri definitive este compatibilă cu prevederile art. 21 din Constituție și ale art. 4 din Protocolul nr. 7 atunci când sunt identificate circumstanțe excepționale, precum existența unor fapte noi, descoperirea unor împrejurări recente sau identificarea unui viciu fundamental al procedurii anterioare.

Or, în cauza de față, instanța de fond nu a dispus tragerea la răspundere penală a recurentului Serghei Popescu și nici nu s-a pronunțat asupra existenței vinovăției acestuia sub aspect penal. Instanța a constatat exclusiv că, procedura contravențională s-a desfășurat cu încălcarea unor dispoziții legale imperative, care au afectat legalitatea actului de sancționare, *și că din materialele cauzei rezultă existența unei bănuieli rezonabile că, faptele examinate ar putea cădea sub incidența legii penale.* În asemenea situație, *dispozițiile art. 449 alin. (1) din Codul contravențional impun remiterea dosarului procurorului*, *această obligație având caracter imperativ și nefiind lăsată la aprecierea instanței*. Prin urmare, remiterea materialelor Procuraturii nu reprezintă o nouă sancțiune și nici nu echivalează cu o încălcare a principiului *ne bis in idem*, ci constituie doar transmiterea cauzei către organul competent pentru verificarea existenței sau inexistenței temeiurilor de pornire a urmăririi penale.

Colegiul menționează că, nici invocarea de către recurent a hotărârii Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza *Gradinger împotriva Austriei* nu este aptă să conducă la admiterea recursului. Instanța de fond și-a fundamentat soluția pe jurisprudența mai recentă a Curții Europene, în special pe Hotărârea Marii Camere în cauza *Mihalache împotriva României*, în care s-a statuat că principiul securității juridice nu exclude redeschiderea unor proceduri în situații excepționale determinate de existența unor vicii fundamentale ori a unor împrejurări noi susceptibile să afecteze legalitatea hotărârii pronunțate. Or, tocmai existența unor asemenea vicii a fost reținută în prezenta cauză.

Nu poate fi primită nici critica privind pretinsa lipsă de motivare a hotărârii primei instanțe. Examinând conținutul hotărârii atacate, Colegiul constată că aceasta cuprinde o analiză amplă și detaliată atât a circumstanțelor de fapt, cât și a normelor de drept aplicabile. Instanța de fond a examinat în mod distinct problema respectării termenului de contestare, calitatea procesuală a reprezentantului legal al victimei minore, legalitatea actelor întocmite de agentul constatator, obligația acestuia de a administra complet și obiectiv probele, incidența dispozițiilor art. 381, art. 387 și art. 449 din Codul contravențional. Precum și jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului relevantă pentru soluționarea cauzei. Considerentele expuse permit identificarea fără echivoc a raționamentului juridic care a fundamentat soluția pronunțată, fiind respectate exigențele dreptului la un proces echitabil și ale obligației de motivare a hotărârilor judecătorești. Simpla împrejurare că recurentul nu este de acord cu concluziile la care a ajuns instanța nu echivalează cu lipsa motivării acestora.

Colegiul apreciază, de asemenea, ca nefondată critica recurentului referitoare la remiterea dosarului Procuraturii.

Din materialele cauzei rezultă că organul de poliție a fost sesizat încă din data de 8 septembrie 2024 despre faptul că, un minor ar fi fost agresat fizic într-un loc public. Cu toate acestea, agentul constatator a examinat cauza exclusiv prin prisma răspunderii contravenționale, fără a efectua toate măsurile necesare pentru stabilirea adevărului și fără a clarifica toate circumstanțele relevante. Instanța de fond a constatat că, nu a fost efectuată expertiza medico-legală, nu au fost administrate toate declarațiile martorilor, nu au fost verificate toate împrejurările producerii incidentului și nici nu s-a examinat corespunzător natura faptelor imputate.

În aceste condiții, concluzia instanței potrivit căreia exista o bănuială rezonabilă privind posibila incidență a legii penale este una întemeiată și justifică aplicarea dispozițiilor art. 449 alin. (1) din Codul contravențional.

Totodată, Colegiul reține că, recurentul nu a combătut în mod efectiv unul dintre principalele temeiuri care au determinat anularea deciziei agentului constatator, și anume încălcarea drepturilor procesuale ale victimei minore. Din actele dosarului rezultă că, ***** era minor, iar potrivit certificatului de naștere depus la dosar, unicul reprezentant legal al acestuia era *****. Cu toate acestea, agentul constatator a transmis ordonanța privind efectuarea expertizei medico-legale lui Oleg Dînga, persoană care nu deținea calitatea de reprezentant legal, a acceptat refuzul acestuia privind efectuarea expertizei și cererea de încetare a examinării cazului și nu a asigurat participarea reprezentantului legal al minorului în procedura contravențională. Aceste încălcări vizează norme imperative prevăzute de art. 387 alin. (2) din Codul contravențional și nu pot fi considerate simple neregularități formale, întrucât au afectat în mod direct exercitarea drepturilor victimei și au compromis caracterul complet și obiectiv al cercetării.

De asemenea, instanța de fond a constatat în mod întemeiat că agentul constatator nu și-a îndeplinit obligația prevăzută de art. 381 alin. (4) din Codul contravențional de a cerceta cauza sub toate aspectele și de a administra atât probele care confirmă existența contravenției, *cât și pe cele care ar putea conduce la o altă calificare juridică a faptelor.* Mai mult, din înscrisurile dosarului rezultă existența unor concluzii contradictorii adoptate chiar de agentul constatator, care, pe de o parte, a dispus încetarea examinării materialului pentru lipsa faptei contravenționale, iar pe de altă parte, în aceeași zi, a emis decizia de sancționare contravențională. O asemenea contradicție justifică pe deplin concluzia instanței de fond privind caracterul prematur și insuficient fundamentat al deciziei contestate.

În aceste condiții, Colegiul constată că argumentele invocate în recurs nu răstoarnă constatările de fapt și de drept ale primei instanțe și nu evidențiază existența unor erori de aplicare a legii care să justifice casarea hotărârii atacate. Hotărârea Judecătoriei Orhei sediul Central din 27.01.2026 este legală, întemeiată și rezultă dintr-o apreciere completă și obiectivă a probelor administrate, motiv pentru care urmează a fi menținută, iar recursul declarat urmează a fi respins ca nefondat.

Reieșind din cele expuse supra și în temeiul art. 473 alin. (1) pct. (1) lit. c), 474 Cod contravențional al RM, Colegiul penal, -

D E C I D E :

Recursul comun al avocatului Goncear Ion și al contravenientului Serghei Popescu declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Central din 27 ianuarie 2026, se respinge ca nefondat, hotărâre care se menţine fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător **Ion Talpa**

Judecător **Viorica Severin**

Judecător **Cristina Prisacari**